

Alderdomsunderstøttelsen i 1894.

Af Statistisk Bureaus rige Høst er udgaaet et nyt Hefte om Alderdomsunderstøttelsen i 1894. hvis Hovedresultater formentlig kunne have nogen Interesse for »Nationaløkonomisk Tidsskrifts« Læsere, saa meget mere som det i flere Henseender byder paa nye Oplysninger.

For det første er der da Anledning til at gøre opmærksom paa, at medens den tidligere Beretning om Alderdomsunderstøttelsen, omfattende Aarene 1892 og 93, kun angav Maximums- og Minimumsgrænser for den ydede Hjælp, faar man nu at vide, hvorledes Understøttelserne gruppere sig indenfor snævrere Grænser. Allerede fra det Øjeblik, de første Alderdomsforsørgelseskemaer skulde udsendes, gjorde Statistisk Bureau gældende, at større Interesse end at erfare den højeste og laveste Understøttelse, der overhovedet ydedes, hvilken kunde knytte sig til rent ekstraordinære Tilfælde, vilde det have at konstruere den omtalte Gruppeinddeling. Først nu er dette Krav sket Fyldest, og Understøttelserne ere henførte til følgende Rubriker: under 50 Kr., 50—100 Kr., 100—150 Kr., 150—200 Kr., 200 Kr. og

Alderdomsunderstøttelsen i 1894.

Af Statistisk Bureaus rige Høst er udgaaet et nyt Hefte om Alderdomsunderstøttelsen i 1894. hvis Hovedresultater formentlig kunne have nogen Interesse for »Nationaløkonomisk Tidsskrifts« Læsere, saa meget mere som det i flere Henseender byder paa nye Oplysninger.

For det første er der da Anledning til at gøre opmærksom paa, at medens den tidligere Beretning om Alderdomsunderstøttelsen, omfattende Aarene 1892 og 93, kun angav Maximums- og Minimumsgrænser for den ydede Hjælp, faar man nu at vide, hvorledes Understøttelserne gruppere sig indenfor snævrere Grænser. Allerede fra det Øjeblik, de første Alderdomsforsørgelseskemaer skulde udsendes, gjorde Statistisk Bureau gældende, at større Interesse end at erfare den højeste og laveste Understøttelse, der overhovedet ydedes, hvilken kunde knytte sig til rent ekstraordinære Tilfælde, vilde det have at konstruere den omtalte Gruppeinddeling. Først nu er dette Krav sket Fyldest, og Understøttelserne ere henførte til følgende Rubriker: under 50 Kr., 50—100 Kr., 100—150 Kr., 150—200 Kr., 200 Kr. og

derover. Videre faar man at vide Aldersfordelingen for samtlige i Aarets Løb understøttede Personer, ikke alene for de ny tilkomne, og for det tredje ere Understøttelserne nu blevne specificerede efter Understøttelsens Art. Som det vil ses, er det allerede lykkedes Statistisk Bureau at naa et godt Stykke frem paa Vejen til at skaffe Klarhed over Alderdomsforsørgelsens Virkemaade; endnu kunde det jo være af Interesse at faa Rede paa forskellige den vedrørende Forhold, f. Ex. Alderdomshjælpens Størrelse kombineret med de Understøttedes Alder, samt disse Personers Fordeling mellem de forskellige Samfundsklasser m. m., Oplysninger, der kunde faa praktisk Betydning ved fremtidige Reformer paa dette Omraade.

Loven af 9. April 1891 var i flere end én Retning et Spring, ikke som en tysk Deputeret, iøvrigt med nogen Uret, sagde om deres egen Alderdomsforsikring, ud i en klar oplyst Afgrund, men ud i et mørkt Rum, og dette gjaldt ikke mindst med Hensyn til det Antal Personer, paa hvilke Loven vilde komme til Anvendelse. Dem, der mente, at dette Tal kun vilde blive ringe, have de fra Statistisk Bureau udgaaede Oplysninger i alt Fald givet Uret. Ved Begyndelsen af 1895 udgjorde de understøttede Hovedpersoner for hele Landet 34,695 eller 1,5 pCt. af Landets Indbyggerantal — i denne Sammenhæng har det maaske Interesse at erfare, at Antallet af Personer i det tyske Rige, der i Aaret 1894 modtog Alderdoms- eller Invalideunderstøttelse, var omtrent 296,000 eller 0,6 pCt. af Tysklands 50 Millioner Indvaanere. Tages Bipersonerne med, naar man for

Danmarks Vedkommende det ret imponerende Tal 48,414 understøttede Personer eller 2,15 pCt. af hele den danske Befolkning, et Procenttal, der i de Aar, for hvilke Forholdet kendes, har været stigende, og vel fremdeles er det; derpaa tyde i alt Fald de i Statistiske Oplysninger V. for Københavns Vedkommende offentliggjorte Oplysninger for 1895. Antallet af Understøttede i Forhold til den hele Befolkning var forholdsvis større for Landet end for Købstæderne, større for disse end for København, men dog ubetinget lavest for Handelspladserne, hvilket sidste hænger sammen med den gunstige sociale Lagdeling paa Frederiksberg.

Af Interesse ere Oplysningerne om de i Alderdomsunderstøttelsen udredede Summer og disses Fordeling mellem de forskellige Understøttelsesarter. Der skelnes mellem midlertidig og fast Understøttelse og indenfor den sidste atter mellem Understøttelse i Penge og Naturalier eller Forsørgelse i Asyler. I 1892 medgik paa denne Maade til Alderdomsunderstøttelsen 2,561,000 Kr., i 1893 2,967,000 og i 1894 3,259,000 Kr. Dette er en Stigning fra Aar til Aar paa 15,9 og 9,8 pCt.

Af det for 1894 nævnte Totalbeløb medgik til Hjælp i Penge og Naturalier 95,9, til Underhold i Asyler 3,7, til midlertidig Understøttelse 0,4 pCt. Som det vil ses, havde den direkte Hjælp i Penge og Naturalier den aldeles overvejende Betydning; den midlertidige Understøttelse forsvinder næsten ganske i Totalsummen, og Forsørgelsen i Asyler har kun nævneværdig Betydning i København, hvor dertil medgik 12,4 pCt. af hele Udgiftsbeløbet.

Af stor Interesse er det at se Understøttelsernes forskellige Størrelse i By og paa Land. Lavest i Rækken kommer Landdistrikterne; derpaa følger Købstæderne, København, og øverst staar atter her Handelspladserne, takket være Frederiksberg. For de opstillede Kategorier var den gennemsnitlige Understøttelse for samtlige understøttede Hovedpersoner i 1894 henholdsvis 84,1, 112,9, 124,2, 141,4 Kr. Ret illustrerende for Forholdet mellem Hovedstaden og Landet er det, at medens over $\frac{5}{6}$ af samtlige understøttede mandlige Familieforsørgere i København modtog 100 Kr. eller derover, er det paa Landet kun $\frac{2}{5}$, der befinde sig i dette heldige Tilfælde. Af mandlige Familieforsørgere, der modtog 200 Kr. i aarlig Understøttelse, er der i Hovedstaden 24,4, paa Landet 5,5 pCt. I det Hele faa Mændene noget mere end Kvinderne. For enlige Personer er Gennemsnitsbeløbene for København henholdsvis 117,3 og 103,7 Kr., for Købstæderne 113,4 og 95,8 Kr., for Landdistrikterne 82,8 og 75,5 Kr., for hele Landet 91,2 og 86,2 Kr., altsaa kun en Difference paa 5 Kr.

Til Slut skal oplyses, at Statskassen og Kommunerne delte Udgifterne ved Alderdomsunderstøttelsen i 1894 omtrent ligeligt imellem sig. Da Statstilskudet, der udgjorde c. 1,619,000 Kr., ikke er saa meget langt fra den af Loven satte Maximumsgrænse paa 2 Millioner Kr., maa Kommunen rimeligvis belave sig paa i en ikke for fjern Fremtid at tage den større Broderpart af Alderdomsunderstøttelsens Byrder paa sig.

Cordt Trap.